

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوال: کانیدیدا اکادمیسین محمد اعظم سیستانی

ژباړن: سیلانی

۲۰۲۰/۰۶/۲۳

د افغانستان د نوم بدلون، نامعقولي هڅې

د دې لیکنې لوستل د هر لوستي افغان له پاره اړینه ده.

خو چې دا مخکه آسمان وي

خو چې دا جهان ودان وي

خو چې ژوند په دې جهان وي

خو چې پاتې یو افغان وي

تل به دا افغانستان وي

له احمد شاه بابا څخه را نیولې د داکتر نجیب الله د واکمنۍ تر پرزېدلو پورې، چې د افغانستان له ۲۴۵ کلن سیاسي ژوند سره سمون خوري، هېچا ځانته دا اجازه نه ورکوله چې په خپلو لیکنو او ویناو کې د تفرقي او بېلتونولۍ مسایل مطرح کړي او یوه بله ستونزه د هېواد په ستونزو ور زیاته کړي. مگر له بده مرغه په تېر وروستیو شلو کلونو کې چې له یوې خوا زموږ گران هېواد له امنیتي، اقتصادي، سیاسي او د کرونا له ناروغۍ څخه کمریږي، خو ځینې کسان، چې تعلیمي سوبه یې د پوهاند او داکتر په کچه دي، د بیان آزادۍ او د موکراسۍ له نوم څخه په کټي اخستو سره تلویزونونو کې را څرگندیږي او د هېواد په ملي ارزښتونو لکه د افغانستان نوم او یا هم زموږ ملي هویت « افغان » چې دواړه د هېواد په اساسي قانون کې ثبت شوي دي او د ملي حاکمیت سرې کرښې بلل کیږي، یرغل کوي او د گران هېواد نوم « افغانستان » غیر موجه بولي او د یو داسې نوم غوښتونکي دي، چې ټولو ملیتونو ته د منلو وي.

په افغانستان کې له ۲۰ قومونو (پښتون، تاجک، هزاره، ازبک، پشه یي، ترکمن، بلوچ، نورستاني، ایماق، عرب، قرعیز، قزلباش، گوجر، براهویی، اورمر، شغنانی، پامیری او نور...) ډېر ژوند کوي. که چېرې د هر قوم له نوم څخه دهغه لومړي دوه توري غوره کړو، نو د ۴۰ تورو مرکب یو نوم ترې جوړیږي، چې لیکل او لوستل یې ناشوني او د خندا وړ دی. موږ نشو کولی داسې یو نوم جوړ کړو چې د ټولو اقوامو او ملیتونو استازیتوب او ښکارندويي وکړي، برعکس د اقوامو تر منځ بحث او لانجې لا زیاتېږي او د اقوامو تر منځ د نفاق لامل ګرځي. دا هغه څه دي چې دوښمن ورته په دوه پښو ناست دی او همدا ورځ له خدایه غواړي چې یو ځل بیا افغانان په خپلو منځونو کې یو بل وخورې او زموږ لاسوهنو ته لاره هواره شي.

له بده مرغه ځینې خاصی کړۍ چې بهرنیو حلقاتو پورې تړلې دي په اگاهانه توګه د خلکو تر منځ د نفاق اور ته تپل شیندي او ادعا کوي چې زموږ هېواد له اسلام وروسته د ۱۴۰۰ کلونو په موده کې د خراسان په نامه یاد شوی دی او باید همدا نوم د افغانستان ځایناستی شي. دوی ددغې ادعا د ثبوت له پاره د شاعرانو په ځانګړي توګه د مهر امیر

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیرو و لولئ

افضل خان سجع د سند په توگه راوړي، دا په داسې حال کې ده چې د شاعرانو په کلام کې د خراسان د نوم يادونه د باوري سند په توگه نه شميرل کيږي. شاعران تل دخپلو واکمنو صاحبانو په ستاينه کې تر دې کچې مبالغه کوي چې د خپل څښتن مقام تر نهم آسمان پورې لوړوي. ترڅو د خپلو انعامونو شمېر ډېر کړي، که داسې نه وي، نو هم ډاکټر رهين پوهيږي او هم ډاکټر جاوېد پوهېده چې نه افضل خان او نه هم د هغه پلار امير دوست محمد خان د خراسان پر ايالت يعنې مشهد او نيشاپور واکمني درلوده او له هغو ولايتونو يې ماليات نه تر لاسه کول. طبعاً هغو هېوادونو چې افغانستان ته ماليات نه ورکول، بل هېواد او ځواک پورې تړلي و. نو پر دې بنسټ د مهر امير سجع نشي کولی د افغانستان د واکمنۍ قلمرو يا کرښې ثابتې کړي.

واقعيته دادی چې داسلامي پېر په لومړيو پېړيو کې د اسلامي خلافت په ختيځه برخه کې دوه اداري موجودې وې چې له خلکو څخه يې په شرقي قلمرو کې ماليات را غونډول. يو له دغو دوو مرکزونو څخه زرنج د سيستان پلازمېنه وه، چې تر کابل او په هندوکش کې د بلخ رود تر لومړي او له هغه ځايه تر سنده پورې شاملېږي. دطبري په وينا د اسلام په لومړيو پېړيو کې سيستان له خراسان څخه لوی او سرحدات يې ډېر همدارنگه وکړي يې هم زيات و. د سند او د بلخ رود تر منځ سيمه د خراسان پر وړاندو موقعيت درلود. « تاريخ طبري، ترجمه ابوالقاسم پاينده، چاپ ۱۳۵۲ تهران، ج ۵، ص ۲۰۱۵ »

په دې برخه کې د لوستونکو پاملرنه د منځنۍ پېړۍ خراسان، قهستان او سيستان ته را گرځوم چې په ۱۹۰۵ م کال د انگليسي ختيځ پېژندونکي لسترانج له خوا ترسيم شوي او د « جغرافيايي تاريخي سرزمينهای خلافت شرقي » په ۲۵ څپرکي کې ثبت شوي ده. خو د نقشې د راوړلو څخه مخکې غوره گنم چې د خراسان په هکله د لسترانج سپړنه ولولو.

«گ.لسترانج» په خپل پېژندل شوي اثر (جغرافيايي تاريخي سرزمينهای خلافت شرقي) کې د اسلامي شرقي خلافت خوا و شاه پراته هېوادونو د ښارونو، کلیو، رود خانو، بندونو، تجارتي او مواصلاتي لارو په هکله څېړنه تر سره کړې او يو جامع اثر يې پرې ليکلی دی. گ.لسترانج د ياد کتاب په ۲۷ څپرکي کې د خراسان په هکله داسې ليکلي دي:

خراسان په پخوانۍ پارسي ژبه کې د (خاور زمين) په معنا ده. دا نوم د منځنيو پېړيو په لومړيو کې په ټوليزه توگه د ټولو هغو اسلامي ايالتونو له پاره کارول کېده چې د خاور (ختيځ) سيمو کې له کويرلوت څخه را نيولي د هند تر غرونو پورې موقعيت درلود. په دې توگه په شمالي خاور کې د ماوراء النهر ټول ښارونه او سيمي په استناد د سيستان او قهستان په جنوب کې شاملېږي. د خراسان باندنۍ کرښې د چين بيابانونه، پامير او د هند له لوري د هندوکش تر غرونو پورې و. مگر وروسته يادې کرښې هم کره او هم کوچنۍ شوې، تر دې پورې چې ويلی شو، خراسان په منځنيو پېړيو کې د ايران له يو ايالت څخه و.د خاور په شمال کې د جيحون رود څخه ورهاخوا سيمي په کې نه شاملېدې، مگر د هرات لورې سيمي چې همدا اوس د افغانستان لويديځه برخه کې دي، را نغاړي .

په منځنۍ پېړۍ يا د اعرابو په پېر کې د خراسان ايالتونه په څلورو برخو يا ربعو وېشل کيږي او هره برخه يا ربعه د څلورو لويو ښارونو څخه د يوه په نامه يادېده، دا لوی ښارونه يا ايالتونه عبارت دي له : نيشاپور، مرو، هرات او بلخ څخه. نو د لومړيو اسلامي فتوحاتو څخه وروسته د خراسان ايالت پلازمېنه مروه او بلخ و، مگر وروسته د طاهريانو په دور کې د خراسان پلازمېنه يې نيشاپور ته انتقال کړه، چې داسيمه په لويديځه برخه کې يوه مهمه سيمه بلل کېده. (لسترانج، جغرافيايي تاريخي خلافت شرقي، ترجمه محمود عرفان، تهران ۱۳۳۷، صفحات ۴۰۹-۴۰۸)

دغه نقشه په ډېره بڼه او ښکاره توگه د عباسيانو د خلافت په دور (د مغولو له يرغل مخکې) کې د خراسان حدود او کرښې را ښيي. دلته ليدل کيږي چې قهستان، سيستان او د افغانستان نيمه برخه لکه: کندهار، غزني، کابل او جنوب ختيځ ولايتونه په خراسان کې شامل نه و. نو پر دې بنسټ په ټول افغانستان د خراسان د نوم ادعا د تاريخي او جغرافيايي واقعيتونو خلاف بلل کيږي.

پرته له شکه چې د سيمو جغرافيايي تحولات د هماغو سيمو او په ټوليزه توگه د نورو سيمو له سياسي تحولاتو سره تړلي وي او د تل له پاره په يوه بڼه نه پاتې کيږي، کله پراخ او کله هم کوچني شي. لکه څنگه چې يو موده خراسان يوه لويه سيمه وه او د افغانستان و ماوراء النهر ډېرې برخې په کې شاملې وې، مگر داسې وخت هم را ورسېده چې خراسان د افغانستان يوه برخه شوه. خراسان د صفاري سيستان، غزنويانو، غوريانو او د احمدشاه بابا په دولتونو کې د افغانستان يوه برخه وگرځېده او نن له افغانستان څخه لا کوچنۍ شوی چې د ايران دولت يوه برخه ده.

بل واقعت دادی، چې د خوارزمشاهیانو پر سیمو د مغلو په یرغل کې چې په ۶۱۸ هجري کال ترسره شو او مغولان د دوو پېړیو له پاره په دغه سیمه کې مسلط شوو، نو خراسان د لومړیو اسلامي پېړیو مفهوم او پراختیا له لاسه ورکړه او د خراسان حدود او کرښې یوازې نیشاپور او طوس پورې ځانګړې شوي.

د مغلو په هماغه دور کې چې مغولي واکمن ملوک کړت (کرد) په هرات کې واکمني درلوده، افغانستان د فراه او د هلمند رود په جنوب کې د هغوی له یو مهمو ولایتونو څخه شمېرل کېده. دا موضوع د سیفي هروي په تالیف شوي اثر (تاریخنامه هرات) کې چې د اوومې پېړۍ په لومړیو کې لیکل شوې، یاده شوې ده. ددې ترڅنګ په یاد تاریخ کې د افغانستان نو ۳۵ ځلې یاد شوي دي. (تاریخنامه سیفي هروي، چاپ محمد زبیر صدیقیان، کلکته، صفحات: ۱۸۶، ۷۳، ۶۲۶، ۴۰۰، ۱۹۶، ۶۷۶ و غیره.)

د نهمې هجري پېړۍ پېژندل شوی جغرافیه لیکونکي معین الدین زمچي اسفزاری باربار له افغانستان څخه یادونه کړې او په یو ځای کې هغه افغانستان د هرات له توابعو څخه ګڼلې دي. په دې هکله داسې لیکي: «امراء وویل چې اسفزار، فراه او سجستان د د افغانستان تر سیمو د هرات له توابعو څخه دي...» [روضته الجنات فی اوصاف مدینه الہرات، به تصحیح و تحشیه کاظم امام، ۱۳۸۸، ج ۱، ص ۶۱]

نو په دې اساس د افغانستان نوم د انګلیسانو له لومړي یرغل څخه ۶۰۰ کاله پخوا د افغانانو له پاره یو پېژندل شوی نوم و، چې کندهار یې د سوداګریزو راکړه ورکړو او له هندوستان څخه هرات او خراسان ته د سوداګریزو کاروانونو د لېږد را لېږ مهم مرکز بلل کېده >

کله چې احمد شاه بابا د خپلواک افغانستان واکمن شو (۱۷۴۷ م)، د صفوي، بابري او د ماوراء النهر دولتونو ترمنځ د افغانستان د وېش ۲۵۰ کاله تېر شوي و. د یادو کلونو په بهیر کې د افغانستان هر یو ولایت د یادو امپراطوریو د بیګلر، بیګي (والي) یا صوبه دار له خوا اداره کېده، صوبه دارانو یا والیانو به د خپل واک لاندې سیمو څخه مالیات را ټولول او خپل نظامي او اداري مصارف به یې له همدغو مالیاتو څخه پوره کول او پاتې مالیات به یې د اړوندې امپراطورۍ مرکز ته استول. په دغه دوه نیمو پېړیو کې ننی افغانستان هېڅکله د خراسان په نوم نه دی یاد شوی او نه یې د هند بابري دولت، نه هم د ماوراءالنهر شیباني دولت او نه هم د ایران صفوي دولت ته مالیات ورکړي دي.

فلېدا هغه ادعا چې افغانستان د شاه شجاع تر راتګه پورې (۱۸۳۹ م) د خراسان په نامه یادېده، یوه بې بنسټه ادعا ده. دې لري نه خو، افغانستان ته د شاه شجاع له بېرته راتګ څخه څلویښت کاله مخکې په هغه تړون کې چې په ۱۸۰۱م کال د جنوري په ۱۰ نېټه د انګلیسانو د سفیر (سرجان ملکم) او فتح علي شاه قاجار تر منځ لاسلیک شو، په هغه کې د افغانستان او د افغانستان د پادشاه یادونه شوې ده. که چېرې زموږ د هېواد نوم افغانستان نه وی او د ګاونډیو ترمنځ په یاد نوم نه یادېدی، نو دا به څنګه ممکنه وه چې په یو رسمي تړون کې دې د افغانستان نوم ذکر شي. (دیده شود: افغانستان در پنج قرن اخیر از فرهنگ و نیز تاریخ غبار)

د یادي ادعا د تکذیب له پاره بل دلیل دادی، چې د تېمور شاه دراني په وخت کې انګلیسي جورج فوستر، د هند، پېښور، کابل، کندهار او هرات له لارې ایران ته تللی دی، هغه په خپل یونلیک یا سفرنامه کې د افغانستان د نوم یادونه کړې ده. د یاد نونلیک نوم دادی:

George forster: travel over land from bangal to England via Afghanistan. 1783

د دغه یونلیک له نامه څخه څرګنده ده، چې د تېمور شاه دراني په وخت کې زموږ هېواد د افغانستان په نامه یادېده، او خپل قلمرو یې په هماغه نامه یاد او کوم چې دده پلار احمد شاه دراني یادوه.

په ۱۳۷۱ ه کال د ثور په میاشت پر کابل د جهادي تنظیمونو یرغل سره ځینو پردیپاله او تجزیه غوښتونکو اشخاصو د افغانستان د تجزیې او د خراسان نوم د خلکو په منځ کې مطرح کړ، حتا تر دې چې د سالنګ په ټول کې یې هم ولیکل چې خراسان ته ښه راغلاست او ځینو حتا دا موضوع په بهرنیو رسنیو کې هم مطرح کړه، خو له نېکمرغه هېواد پالو او مترقي غوښتونکي اشخاص ددې ډول توطیو پر وړاندې ودرېدل او دا توطیبه یې په رېښه کې له منځه یوړه. ځکه هېواد پاله او ملي اشخاص په دې پوهیږي چې زموږ هېواد رواني ستونزې لکه: فقر، زور واکي، د مخدر توکو قاچاق، غصب، بې عدالتی، ناپوهي او وژني زموږ د هېواد د نوم په بدلون پورې اړه نه لري او یاهم له منځه

د پانوی شمېره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

نه ځي. خو ښکاره خبره ده چې ددې ډول طرحو وړاندیز د پردیو له خوا زموږ د ملي وحدت د له منځه وړلو، د داخلي جگړو د رامنځته کولو او په ټولیزه توګه خدای مه کړه د هېواد تجزیې ته لاره هواره وي.

دا باید په یاد ولرو چې د افغانستان د نوم بدلون نه څلویښت کلني جگړې ته د پای ټکی ږدي، نه هم د داعش او طالبانو د یرغل او وژلو مخه نیسي او نه هم دا روانه جگړه د افغانستان د نوم له پاره پیل شوې ده. که زرخله د پردیو او بهرنیو په ملاتړ د افغانستان د نوم د بدلون له پاره هڅه وکړي، دا کار نشي کولی او نه هم دوی د طالب ځواک ته د درېدو توان لري یو ځل بیا کابل پردي او په تېښته بریالی کیږي.

غواړم په دې برخه کې په ډاګه کړم، چې که د افغانستان نوم په ۱۷۴۷م کال اېښودل شوی، که په ۱۸۰۱م کال، که ۱۸۳۹م کال او یا هم د امیر عبدالرحمن خان په وخت کې په رسمیت پېژندل شوی دی. نو تر ټولو مهمه خبره داده چې نن همدا نوم د نړۍ په ټولو نقشو او په نړیواله ټولنه کې پېژندل شوی نوم دی همدارنګه په دغه نوم ددې هېواد وګړي پېژندل کیږي او په ملګرو ملتونو کې دا نوم ثبت شوی دی. هېره دې نه وي چې په دغه نوم او د دغه هېواد په وګړو په زرګونه مقالې، کتابونه، عملي سمینارونه او کنفرانسونه وړاندې شوي او چاپ شوي دي. بل نوم ددې هېواد په نوم ور وزياتول یا بدلون نه کوم درد او ستونزو ته دپای ټکی ږدي، بلکې برعکس د اوسني نظام پر وړو نورې ستونزې هم ورزیاتوي او ملي وحدت ته زیان رسوي.

On Thu, Jun 11, 2020, 9:15 AM Tamhid Saylani <tamhidrp123@gmail.com> wrote:

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ